

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kupiškio,

1961 m. balandžio 22 d.

Šeštadienis

Nr. 33 (1516)

Kaina 2 kap.

Šiandieną sukanka 91 metai
nuo didžiojo žmonijos
genijaus V. I. Lenino gimimo



Panevėžio ir Kupiškio rajonų kolūkių
socialistinio lenktyniavimo žemės ūkio produktų
gamyboje rodikliai už 1961 metų I ketvirtį
(įsipareigojimai — visiems metams)

Rajono pavadinimas	Pieno 100 ha naud. (cent)		Pieno vidu- tiniškai iš karvės (kg)		Mėsos 100 ha naud. (cent)		Kiaulienos 100 ha ari- mų (cent)	
	įsipareigojimai	Gauta	įsipareigojimai	Prilaukta	įsipareigojimai	Pagaminata	įsipareigojimai	Pagaminata
Panevėžys	278	30,8	2500	307	58	5,7	47,3	7,1
Kupiškis	220	26,4	2100	267	45	4,9	40,0	6,7

**PIRMOJO KETVIRČIO
REZULTATAI RODO,
KAD MŪSŲ RAJONO
KOLŪKIAI DAR ATSLIE-
KA GYVULININKYSTĖS
PRODUKTŲ GAMYBOJE,
SILPNAI VYKDOMI PRI-
SIIMTIEJI ĮSIPAREIGO-
JIMAI.**

**PAVYKIME IR PRA-
LENKIME PANEVĖŽIE-
ČIUS!**

UŽ GAUSŲ DERLIŲ!

BALANDŽIO

24 — 30

Ankstyvųjų grūdinių
kultūrų ir cukrinių
runkelių sėja.
Žemės parengimas
ir patręšimas
kukurūzams

Redakcijos NEETATINIS ŽEMĖS ŪKIO SKYRIUS
nurodo, ką dirbsime ateinančią savaitę

Bendrai paėmus, kai ku-
riuose rajono kolūkiuose
pavasario laukų darbai
vyksta nepakankamai orga-
nizuotai. Jau reikia sėti
ankstyvasias grūdines kul-
tūras, tačiau „Palangos“,
„Pyvesos“, „Žadelkių“, Mi-
čiurino, Marytės Melnikal-
tės vardo kolūkiuose netu-
rime ko sėti. Sėklos ne kon-
dicionės, netinkamo daigū-
mo. Šiuose kolūkiuose visa
sėkla turi būti pakeista į
veislinę.

kuržų, o taip pat trečda-
liu padidinti grūdinių kul-
tūrų plotus.

Praėjusiais metais eilėje
rajono kolūkių dėl suvėluo-
to pasodinimo buvo negau-
sus cukrinių runkelių der-
lius. Į šį rudens organi-
nėmis trąšomis nepatręštas
dirvas reikia kaip galima
greičiau išvežti mėšlą ir,
nleko nedelsiant, sodinti cuk-
rinių runkelių. Nereikia
pamiršti žiems skirtus plo-
tus patręsti kaliao ir fosforo
trąšomis. Ankstyva cukri-
nių runkelių sėja užtikrina
gausų derlių. Todėl stenki-
mės ją atlikti dar balandžio
mėnesio pabaigoje.

Dabar pats atsakingiau-
slas laikotarpis kovojant su
plktžolėmis. Pasėlių prie-
žiūra prasideda dar prieš
sėją. Tuose plotuose, kur
sodinsime cukrinius runke-
lius, kukurūzus, daug plkt-
žolių galima išnaikinti da-
bar, pavasarį, akėjant, kul-
tivuojant dirvą.

Visuomet prisiminkime,
kad be organinių trąšų ne-
bus gausių derlių. Ypač
cukrinių runkelių, kukurūzų,
daržovių. Daugiau sėkime
miežių, žirnių, ankštinių
kultūrų. Labai vertinga kul-
tūra, turinti daug baltym-
nių medžiagų, yra pašari-
nės pupos.

Pats laikas rajono kol-
ūkių valdyboms daryti vis-
ką, kad artimiausiu laiku
būtų prieita prie sėjoma-
nų sudarymo visuose kol-
ūkiuose.

Agr. M. ŠATKAUSKAITĖ
Redakcijos neetatinio žemės ūkio
skyriaus vedėja
Agr. V. BRAUKYLIENĖ
Sėklų kontrolės laboratorijos vedėja,
redakcijos neetatinio žemės ūkio
skyriaus narė

Sėja prasidėjo

Atrodo, pavasaris jau li, svarutėliai žirniai. Po
įsigalėjo. Pievas nuklojo to, traktorius galingai su-
žaluma. Žali pumpurėliai burzgė ir į gerai paruo-
išsiskleidė ant beržų ir tą dirvą pabiro pirmoji
karkly. Nuo ankstyvo ry-
to čiulba ir gieda, tra-
liuoja ir čyrena paukš-
tėliai klajūnėliai. Nesimie-
ga tokį rytą artojai, ypač
kai žinai, kad tavęs lau-
kia gimtieji laukai, be-
galės darbų. Štai kodėl tą
rytą su aušra pabudo
„Salamiesčio“ kolakio III
brigados brigadininkas
Jonas Gasperevičius.

Tą dieną traktorininkas
Jonas Matulis žirniais ap-
sėjo 6 ha. Tiek pat žirnių
buvo pasėta ir III kolakio
brigadoje, kuriai vado-
vauja Jonas Gasperevi-
čius.

— Traktorininkas dar-
bavosi išsijuosęs, — kalbė-
jo kolakiečiai.

Is tiesų, traktorininkui
Jonui Rastmavičiui teko
gerokai padirbėti. Be žir-
nių tą pačią dieną III bri-
gadoje buvo sėjamas vi-
kių, avių ir miežių mi-
šinys.

— Šiandieną mišinio pa-
sėjome šešis hektarus ir
derliaus tikimės gero, —
kalbėjo III brigados bri-
gadininkas Jonas Gaspa-
revičius. — Žemė gerai
įdirbta, nepagailėjome trą-
šų, vadinasi, galima ir
tikėtis...

— O kaip sėja, gerai
paruošta? — pasiteiravo
traktorininkas.

— Auksas — ne žirniai!
Į sėjamąją pabiro dide-

K. AUGULIS

Kontrrevoliucinės gaujos Kuboje sutriuškintos

HAVANA, 1961. IV. 20. (TASS).

3 val. 15 min. rytą vietos lai-
ku Havanos radijas pranešė šį
Kubos vyriausybės pranešimą:

Sukilėlių armijos ir nacionalinės
milicijos pajėgos šturmu padė-
mą paskutinę poziciją, kurią įsibro-
mo samdinių pajėgos tebelaikė na-
cionalinėje Kubos teritorijoje Chi-
rono pakrantėje. Šis paskutinis
punktas krito balandžio 19 d. 5 val.
30 min. dienos. Revoliucija paste-
kė pergalę, nors už ją teko sumo-
kėti brangia revoliucinės armijos
ir milicijos karių gyvybės kainą. Revoliucinės armijos ir milicijos
kariai nenutrūkstamai atakavo įsib-
rovėlių pozicijas, neslėpdami
spaudimo nei vieno akimirką, ir
per nepilnas 72 valandas sunaikino
išlikusią armiją, kurią imperialis-
tinė JAV vyriausybė lėpė daugelį
mėnesių. Priešui smogtas galutinis
naikinantysis smūgis. Dalis samdytų
įsibrovėlių bandė išsigelbėti įvai-
riais lairais. Revoliucinės pajėgos
juos paskandino. Samdytos kariuo-
menės likučiai, turėdami didžiulius
nuostolius nukautais ir sužeistais,
išblaškyti pelkėtame rajone, iš kur
neįmanoma pasprukti. Palmta daug
JAV gamybos ginklų, jų tarpe sun-
kųjų tankų „Šerman“. Palmta
daug karinės medžiagos.

KOMUNIKATŲ PASIRAŠĖ
VYRIAUSIASIS REVOLIUCINIŲ
GINKLUOTŲ PAJĖGŲ VADAS
FIDELIS KASTRO



AŽYMINT Vladimiras
Lenino 91-ąsias gimt-
mo meti-
nes, prisli-
minė atski-
ri epi zo-

KUPIŠKĖNAI
NOVOJE UZTARYBU VALDŽIA

Partijos ir Lenino nurodytu keliu

ANTANAS DIRDA
TSKP narys nuo 1917 metų
birželio mėnesio

dal, kurie giliai įstrigo į mano atmintį. Nors jau daug laiko praėjo, bet jie taip gyvai iškyla mano atmintyje, kad, rodosi, viskas buvo tik vakar. Be galo brangus Vladimiras Lenino prisiminimas, vardas yra man, turėjusiam laimės asmeniška matyti šį revoliucijos genijų, pajusti jo rankos paspaudimą. Tai įvyko visai netikėtai. 1920 metų rugsėjo viduryje RKP (b) CK buvau atšauktas iš Petrogrado fronto septintosios armijos ir per Maskvą turėjau vykti į Vakarų frontą. Šalies pietuose dar stau-tėjo baltagvardiečių ir inter-ventų gaujos su Vrangeliu priešakyje. Vakarų fronte Raudonoji Armija, pliekdama baltalankių po jų legionus, artėjo prie Varšuvos. Šiame fronte vykstančių pakitimų įtakoje Lietuvos Komunistų partija suaktyvino revoliuci-nį pagrindinio darbo, galvin-dama darbininkų ir vargin-gųjų valstiečių viltis atkurti Tarybų valdžią Lietuvoje. Tuo metu vyko pasiruošimas RKP (b) IX suvažiavimui. Visur buvo jaučiamas temp-to darbo ritmas.

Gavęs RKP (b) CK ko-mandiruoatę išvykimui į Va-karų frontą, turėjau užėiti į Kremlių. Mane čia sutiko dvi moterys ir paprašė patikrini-mui dokumentų. Tuo momen-tu iš koridoriaus gilumos pasi-rodė vikriai einantis žmogus labai pažįstamais veido bruo-žais. Dingtelėjo mintis, kad tai—Vladimiras Leninas! Bet anksčiau aš įsivaizdavau, kad jis turi būti aukšto ūgio ir stambaus sudėjimo. O dabar aš pamaciau, kad tai vidutinio ūgio žmogus, kuriame jude-sial, veldo bruožai ir apran-ga ypatingai derinasi su visa jo figūra, išvalzda.

Jam besitartinant, aš kaž-kaip instinktyviai sustingau karinėje rimtyje. Vladimiras Leninas, o tai ir buvo jis, praeidamas valandėlei, susto-jo, atidžiai apžvelgė mane. Greičiausiai jo dėmesį pa-traukė ne tik įprastas atidu-mas kiekvienam paprastam žmogui, bet ir keistoka mano išvalzda. Dėvėjau aš aukštą, labai kudlota, juoda sibi-ro kazoko kepure raudonu vir-šumi, tamsiai žalsvos spal-vos kieteliu, perjuostu dviem perpečių diržais. Ant plataus diržo kairėje pusėje kabojo di-delis kardas, dešinėje—stam-bus maureris. Ant kairės ran-kovės buvo baškūrų kariuo-menės ženklas—žallame fone auksinio mėnulio pusrutulis, sukryžiuoti kardas ir šautu-vas, žirgo galva. Vladimiras Leninas, matydamas, kad mo-teris laiko rankose mano do-kumentus, kreipėsi į ją klaus-damas:

— Kokiu reikalu šis drau-gas atvyko?

Į jo klausimą moteris at-sakė:

— Vladimirai Iljičau, čia draugas Dirda. Kaip buvo sutarta, atvyko iš Petrogra-do ir vyksta į Minską pas draugą Mickevičių.

Tada Vladimiras Leninas kreipėsi į mane:

— Mūsų draugas Micke-vičius gerai žino visų įvy-kių eigą, visus dalykus. Kreipkitės pas jį, jis pa-atškins jūsų uždavinius. Lin-kiu sėkmės!

Atsisveikindamas V. Leni-nas karštai paspaudė man ranką, greitai nuėjo ir už ke-lių žingsnių dingo, pasukęs į kambarį.

Keistas, nuostabus jaumas užvaldė mane. Džiaugsmo perpildyta širdis, rodėsi, ne-tilps mano kareiviškoje krū-tinėje. Verlanis ir švelnus jo spinduliuojančių akių žilgs-nis, neįveikiamos valios ir jėgos dvelkimas iš jo veldo kiekvienos raukšlėlės, tvirtas

ir kartu švelnus rankos pa-spaudimas paliko visam gy-venimui neišdildomą įspūdį. Tas nuostabus jausmas lydi mane visur. Ir sunklausio-mis gyvenimo valandomis, kurių buvo apskiai, kada, rodėsi, išseks paskutinės jėgos ir nutrūks gyvybės siūlas, Vladimiras Lenino rankos paspaudimo pojūtis darydavosi toks gyvas, tie-siog fiziškai jaučiamas, su-teikdavo naujų jėgų ir ryž-to viską nugalėti.

Lenino vardas prikėlė darbininkų klasę, apginkla-vo ją marksizmo-leninizmo mokslu, įkvėpė milijonus žmonių kovai už šviesesnę žmonių ateitį, už galutinę komunizmo pergalę mūsų šalyje.



Anksti pasėsi—gausų derlių turėsi

Cukriniai runkeliai yra ver-tinga kultūra. Ji naudojama ne tik cukraus gamybai, bet ir pašarui. Nors jų derlius, ly-ginant su pašariniais runke-liais, griežčiau, yra mažesnis, bet pašarinių vienetų turi žymiai daugiau. Todėl yra vi-sos perspektyvos didinti cukri-nių runkelių plotus. Plėsdami jų plotus, kolūkiai neturi pa-miršti derlingumo padidinimo. Praėjusiais metais neblogą cukrinių runkelių derlių gavo visa eilė rajono žemės ūkio artelių. «Salamiestis» kolūkyje derlius siekė 359 cent, «Nemu-ne» — 268 cent, «Pirmūne» — 217 cent iš hektaro. Minėti kol-ūkiai parinko gerą žemę, ją kruopščiai įdirbo, patarė. To-dėl ir cukrinių runkelių derlių gavo gerą. Negalima nepami-nėti ir tokių kolūkių, kurie gauna blogą šios kultūros der-lių. Mičurino vardo žemės ūkio artelėje cukrinių runkelių derlius siekė 42, «Pyvesoje» — 15, «Bugailiškiuose» — 11 cent iš ha.

Geriausieji cukrinių runkelių priešėliai yra žemieniai rugiai ir kviečiai, vasariniai kviečiai po žieminių kultūrų arba dau-giamėčių žolių. Neblogas der-lius gaunamas sėjant po kau-piamųjų kultūrų, kai dirva būna aparta iš rudens. Cukri-nius runkelius į tą pačią vietą tikslinga sėti ne anksčiau kaip 4–5 metais. Geriausia sėjai

naudoti lengvus arba vidutinio sunkumo priemolius.

Ypatingai gerai turi būti patręšta žemė. Mėslo reikia duoti ne mažiau 25 — 30 tonų hektarui. Be to dar reikia įvalyti mineralinių trąšų: azo-tinių 300—400 kg, fosforinių 400—500 kg, kalinių 300—400 kg vienam ha. Nereikia pa-miršti borakso. Jo į hektarą reikia berti po 15—20 kg.

Sėja geriausia atlikti maši-nomis, paliekant 60 centimet-rų tarpelius. Mūsų sąlygomis cukrinių runkelių sėjai geriau-siai tinka «SON-2,8» «SON-4», «SOS-2,8» tipo mašinės. Tarpelių purenimui gali-ma panaudoti daugiaelius «KON-2,8», «KRN-2,8» markės kultivatorius.

Prieš sėją būtina reikalinga beicuoti cukrinių runkelių sėklą. Beicavimui naudojamas granuzanas. 100 kg sėklos jo imama 0,50 kg. Sėjant, sėklą reikia įterpti 3–4 centimetrų gilumon. Praėjus šešioms die-noms po sėjimo, reikalingą dir-vą nuakėti. Tuo sunaikinamos dygstančios piktžolės ir geriau prieina oras. Pradėjus cukri-niams runkeliams dygti, akėti negalima.

Tiktai prisilaikant visų agro-technikos taisyklių, anksti at-liktą sėją užtikrins kolūkiams gausų cukrinių runkelių derlių.

L. SIMOLIŪNAS

Kupiškio cukrinių runkelių paruošy punkto vedėjas



MASKVA. 1961 metų sūnus didvyris-kosmo-balandžio mėnesio 14 die-nautas Jurijus Alekseje-na. Vnukovo aerodro-vičius Gagarinas. mas. Iškilmingai sutinka-mas tarybinės liaudies nuotr.

Pavasaris žemėje ir kosmose

Pavasaris. Jis įsiveržia į suose darbo baruose. Virš mūsų gyvenimą savą jaunat-mažųjų galvų siūbuoja, višku ryžtu, nenulstančia energija. Pavasario saulė pri-kelia iš miego pakelėse gė-lių žiedus, šaukia į laukus darbštųjų artojų, uždega šir-dyse negėstančią darbo ug-nelę. Pasibeldė pavasaris ir į mūsų gimtojo miesto var-tus. Į gatves ir alkštes išsi-liejo būrial žmonių su pla-kalais, šukiais, gelėmis, šyp-sena veiduose. Vieni skubėjo į Tarybų alkštę, kur turėjo įvykti iškilmingas mitingas, skirtas pavasario pradžiai ir...

Ne vien tik žemėje buvo jaučiamas tą dieną pavasario grožis. Visatoje įvykdytas pulkus, sau pavyzdžio netu-rintis, žygdarbis. Tarybinis žmogus—pirmasis pasaulyje —atvėrė ir kosmose plačius kelius žydinčiam žmonių grožiui. Todėl tą dieną mes ir šventėme dvigubą pa-vasarį. Tas pavasaris buvo jaučiamas visose miestogat-vėse, žmonių veiduose, vi-sur, kur tik žengė tarybinis žmogus, lydimas taikaus kū-rybinio darbo pergalės.

Dvylikta valanda. Miesto Tarybų alkštėje žmonių mi-nios. Visų veidai žvelgia į Vytauto gatvės pusę, iš kur turi pasirodyti karnavalinė eiseną. O štai ir ji. Priekyje pradunda motociklistai su vė-lavų šilkais, su pakilia nuo-talka. Po jų žengia Kupiš-kio mokyklos-Internato auk-lėtiniai. Tai jiems Tarybų valdžia suteikė sąlygas dirbti, mokytis, gyventi bendra-we, sveikame kolektyve, džiaugtis vis naujais pasiek-tais liaudies laimėjimais vi-

mažųjų galvų siūbuoja, plaukia varnėnų inkilėliai, šypsosi gėlės. Po mokyklos-Internato auklėtinų į Tarybų alkštę įsilieja Vlado Reka-darbstųjų artoja, uždega šir-dyse negėstančią darbo ug-nelę. Pasibeldė pavasaris ir į mūsų gimtojo miesto var-tus. Į gatves ir alkštes išsi-liejo būrial žmonių su pla-kalais, šukiais, gelėmis, šyp-sena veiduose. Vieni skubėjo į Tarybų alkštę, kur turėjo įvykti iškilmingas mitingas, šis tarybinio mokslo stebuk-las taip aukštai iškėlė tary-binį didvyrį majorą Jurijų Gagariną, kuris išgarsino vi-sam pasauliui Tarybų Sąjun-gos galią ir talkingąją jos politiką.

Tribūnoje — rajono bei miesto partiniai ir tarybiniai vadovai, darbininkų, kol-ūkiečių atstovai. Į visus krei-pliai LLKS rajono komite-to sekretorius Algis Bočiu-lis:

— Mūsų šalis įrodė pa-sauliui, kad ji ne karui ruo-šiasi, bet taikiam, moksl-iuiam darbai kosmoso įsisa-vinime. Majoras Jurijus Ga-garinas įvykdė tai, apie ką amžius svajojo žmogus. Šis — tarybinis—pavasaris išau-šo kaip niekada puikus, ne-šas laimę ir džiaugsmą visai žmoniškai.

Visą dieną nenutilo muzi-ka, dainos, nesibaigė šokiai. Tarybinis žmogus šventė sa-vo pergalę prieš kosmosą, sveikino pavasarį, sveikino puikų majorą Jurijaus Ga-garino žygį, šlovino taikų kurlamąjį darbą.

Br. JONUŠKA

GERIAUSIŲ RAJONO BEKONŲ AUGINTOJŲ DARBO RODIKLIAI

Pavardė	Kolūkio pavadinimas	Priziūri-mų beko-nų skai-čius	Paros priaugimas (gramais)
Vizbarienė E.	„Salamiestis“	134	720
Varanaušienė B.	„Salamiestis“	144	680
Šimaškienė E.	„Pergalė“	168	632
Dragūnaitė O.	„T. pirmūnas“	65	600
Rudys J.	„Noris“	146	560
Juodzevičius B.	„Byčiai“	80	540
Jaruševičienė B.	„Nemunas“	130	510
Laužikaitė U.	„Pakupys“	47	505

NAUJOJ KNYGOS

Apyvala S. SAKALAI BROLELIAI. Partizano užrašai. 271 psl. Kaina 64 kp.

Tai „Vilniaus“ partizanų būrio vadovo Tarybų Sąjungos Didvyrio S. Apyvalos atsiminimų knyga. Joje autorius perteikė visa tai, ką pats matė ir patyrė hitlerininkų okupuotoje Lietuvoje. Knygos pagrindą sudaro „Vilniaus“ partizanų būrio, kovojusio su hitlerininkų apsauga, žygiai. Tačiau nemažai pasakojama ir apie kitų partizanų būrių veiklą, apie nuširdžių tautų draugystę, apie paprastų tarybinių žmonių pagalbą ir meilę, kuri lydėjo partizanus per visą sunkų okupacijos laikotarpį.

Skaitytojas knygoje ras gyvos, įdomios medžiagos, jaudinančių kovos vaizdus.



Vilniuje viešėjo populiarius meksikiečių trio „Los Meehikanos“ — broliai Salvadoras, Chuanas ir Viktoras Roča Dias. Jų repertuare — Meksikos tautų dainos, muzikos kūriniai. Svečių koncertai turėjo didelį pasisekimą.

Nuotraukoje: koncertuoja broliai Roča Dias. M. Baranauko (ELTOS) nuotr.

Kartą kalvėje (VAIZDELIS)

Arkli pririšu prie greta kalvės esančio stulpo. Įeinu į kalvę. Kalvis Alfonsas Dovidonis — dvidešimt penkerių metų vyrukas — kresnas, raumeningas. Tvirtas, tartum ažuolas. Sukdamas ant rutulinių guolių prietaisą ratą, dumplėmis pučia į žaizdą orą.

— Matai, ar nesakiau, kad Vytautas keistas... — sako Alfonsas, pamatęs tarpdury mane. Vytautas — mokytojas. Jo kalba, laikysena, darbas — visa tai man atrodo tauru.

— Kodėl? — nustebęs klausiu.

— Argi nematoji, kas buvo? — ?

— Matai, Vytautas pasipūtėlis, — tęsia Alfonsas. — Jai vaizduok, anąsyk per šokius paskelbė studentų teisę. Tai kas gi, mūsų merginos — kvailės? Tu sakai, toks jo nusistatymas. Nieko panašaus. Kvailys jis ir tiek. Dabar visi pamatė...

J kalvę įeina kolūkietis. Nori pasiimti obliu gelę ir kirvius. Kirviai kišami į žaizdą. Juos, įkaitusius ligi raudonumo, kolūkietis išima, deda ant priekalo, ploja kūju.

— Aiškiai matyti, kad nemoki. Palik. Aš išploviau, — sako Alfonsas.

Jis ima kūjį ir tiksliai išploja kirvio ašmenis. „O vis

tik Alfonsas savo darbą gerai žino“, — pagalvoju.

Prašau Alfonsą pakaustyti arkli.

— Eik, pakelk arkliui koją.

Žinau, kad šis arklys kanda. Nedrąsiai stveriu jam už kojos. Alfonsas prideda pasagą, pažūri ir susimąstęs eina į kalvę. Keturias pasagas meta į žaizdą. Įkaitusias iki raudonumo pasagas Alfonsas su replėmis ištraukia iš ugnies ir deda ant priekalo. Vėl kala. Tvirtai, greitai... „O aš taip ar galėčiau?“ — dingteli mintis.

Štai pasagos jau paruoštos. Alfonsas jas sudeda į dėžutę, kurioje visi arklių kaitymo įrankiai: replės, plaktukas, pasagyniai. Kalvis ima dėžutę ir švilpaukdamas eina prie arklio. Į voidus padvelkia, beržų šakas sujudinę, vakaris vėjas. Prie klojimo, buvusio jautų kūgio vietoje, kaptoai raudonakiauterės vidfos. Pavasaris.

Žiūriu į Alfonsą voidą. O jis ramus, akys stypsi džiaugsmas ir pasitenkinimas. Ir ko Alfonsui nebūti patenkintam. Jam mielas šis darbas ir įrankiai. Didžiujasi jis savo profesija ir laiko ją didžiausiu turtu. Ir ko jam nesididžiuoti — jo kietos kaip plienas rankos pavasario šturmui paruošė inventorių.

MŪSŲ REIDAS „Štai jie — kolūkių rezervai“

Ne sėti skuba, bet vėl skolintis galvoja

GYVULIŲ YRA, O PAŠARŲ?..

Aplinkui krūmai. Aplinkui telkšo balos. Tokioje vietoje randasi „Bugailiškių“ kolūkio klaididė. Tuoj pat kyla klausimas, ar telsingai buvo parinkta klaididės statybai vieta? Be abejonės — ne!

Klaididė dar neužbalgta statyti, tačiau viename jos gale jau laikomos klaidės.

— Nenusisukite ten galvos, — perspėja kolūkiečiai, einant mums į pašarų virtuvę.

Laiku perspėjimas. Iš tiesų, pašarų virtuvėje balsei netvarka. Viskas suversta, sujaukta, išmėtyta... Fermos vedėjui Rimantui Šimoniui nerūpi darbas. Matyt, nelabai stengiasi dirbti ir klaidių šėrikė Kaulaklenė. Klaididėje — 130 klaidių. Dešimtytys mažųjų gardelių. Taigi, apie grupinį klaidių laikymą čia niekas ir nekalba. Ne didesni gardai bus pastatyti ir nebaigtoje klaididės dalyje.

— Vartojame šieno miltus, bet pašarų maža ir maža, — skundžiasi klaidių augintojai.

Jeigu su klaidių ūkiu artelėje dar pusė bėdos, tai su karvėmis ir telyčaitėmis visiška blogai. Pas Joną Janilionį tvarte — 11 telyčaitių, pas Juozą Kručą — 10, pas Vytautą Vilėniskį — 7, o padėtis visur ta pati — bloga.

Koks gi reikalas? Vienas atsakymas — mažai pašarų. Telyčaitės nusilpusios, apsikrėtusios inkštirais, utelėmis...

— Nerūpi rajono vet. ligoninės vyr. gydytojai Girstautai mūsų gyvulais, — pasipiktinę kalba kolūkiečiai. — Juk nuo inkštirų yra vaistų. Deja, mūsų kolūkio jie nepastekla.

Didelė kaltė tenka ir kolūkio vet. sanitarui Kazui Kručiui. Juk utelės išnaikinti nėra sunku, tačiau, kaip kolūkiečiai sako, jam irgi vėjai galvoje.

— Vargu ar šiomis telyčaitėmis mes papildysime kolūkinę bandą, — atvirai prisipažįsta kolūkio agronomas Antanas Pilka. — Buvo net kritimų.

Dėl tokios padėties kal kas kolūkyje kaltina telyčaitių šėrikus J. Janilionį, J. Kručą ir V. Vilėniskį. Reikia pasakyti, jie mažiausiai kalti. Didžiausia kaltė tenka kolūkio valdybai, kuri nesisistengė praėjusiais metais organizuoti pašarų gamybos. O dabar, žinoma, jau vėlu.

— Gaila gyvulių, — sako kolūkio karvių melžėja Pranė Jasaitytė. — Kartą buvo taip, kad net pašarų nepristatė. Akis iš skausmo išverkiau...

Iš tiesų, silosas, kaip sako kolūkiečiai, nuo karvių dės už devynių mario. Ne taip jau lengva jį pristatyti. Be siloso buvo kolūkyje pagaminta ir gerokai šieno. Bet kur gi jis? Jį labai vaizdingai atsako vienas kolūkietis:

— Stirtos buvo ir pražuvo...

Daug šieno nuėjo į „šalį“, daug supuvo, nes buvo blogai sukrautos stirtos. Štai dėl ko per metus iš kiekvienos karvės negaunama net po 2000 kg pieno. Dėl apleistos, nesutvarkytos apskaltos melžėjos nežino kiek praėjusiais metais primelžė pieno.

— Skundžiamės pirmininkui, dejuojame, bet jis kaip negirdi, taip negirdi, — jos kalba, pasipiktinusios!

NEPASĖSI—NETURĖSI

Praėjusiais metais „Bugailiškių“ kolūkyje buvo padaryta daug grubių klaidų. Nors pernai kolūkyje buvo pasodinta 24 hektarai kukurūzų ir iš ha buvo gauta net po 600 centnerių žaliosios masės, bet to, pasirodo, buvo dar maža.

— Jei ne kukurūzų silosas, — sako kolūkio agronomas Antanas Pilka, — iš tiesų būtų visai riesta. Šiomet kukurūzus sėjime mechanizuotai. Traktorininkas A. Jėcka net kursoje buvo...

Labiausiai silosą vertina kolūkio melžėjos. Pranė Jasaitytė, viena geriausių kolūkio melžėjų, sako:

Aukštai, aukštai į pilką masę susilijo debesys. Bet kas tai? Ten, kur buvo plonesnis jų sluoksnis, matosi melsvas dangaus lopelis. Aplink jį apdvioti debesys atrodo lyg balta drobulė... Vakaris vėjas dvelkia man į voidą.

R. VAIVADA

„Žadeikių“ kolūkis

— Kaip žmogui duona, taip karvei silosas.

Kolūkyje buvo pasodinta 40 hektarų bulvių. Tai gana nemažas plotas. Tačiau, visa bėda, bulvės negrąžino net sėklos.

— Prigėrė mūsų bulvės, matot, tokia vasara, toks lietingas ruduo, — teisinasi III brigados brigadininkas Vytautas Steponavičius.

O kolūkiečiai kalba kitaip:

— Kolūkio valdyba nemokėjo organizuoti darbo.

Menki buvo gauti ir grūdinių kultūrų derliai. Bloga pasėlių priežiūra, mažai organinių trąšų — štai menko derliaus priežastys.

O PAŠARŲ GALIMA PASIGAMINTI VIETOJE

Kolūkio valdybos nariai dažnai mėgsta skųstis, kad pas juos blogos žemės ir todėl labai sunku pagaminti daug ir gerų pašarų. Tačiau tai nepagrįsti jų bukvystai. Juk jie, visiems žinoma, praėjusiais metais išaugino 24 ha plote net po 600 centnerių kukurūzų masės. O tai — geras rezultatas! Tačiau kaip bebūtų keista, nors jie smarkiai jaučia pašarų stoką, bet ir šiais metais nežada daugiau pasėti kukurūzų. Kodėl gi vietoje užplanuotų 28 ha neapsėti 35 ha ar dar daugiau?

Pernai kolūkyje buvo pasodinta 12 ha pašarinių runkelių. O cukrinių runkelių pašarui neaugino pernai, nesiruošiama jų sėjai ir šiomet. Tačiau labiausiai nusikalstama dėl to, kad dar ir dabar kolūkyje abejingai žiūrima į grūdinių kultūrų sėją.

— Mes ir sėklinius grūdus sušersime, — prisipažino vienas pagyvenęs kolūkietis.

Į grūdines kultūras reikia ypaci atkreipti rimtą dėmesį. O kad būtų geri derliai, reikia kaupti vietines trąšas. Kolūkio agronomas sako, kad nėra šlaudų... Gal būt, bet už tai kolūkyje yra durpynų. Kodėl gi jų neišnaudoti? Bus daugiau mėšlo, išaugs ir geresni derliai.

Neseniai kolūkyje atlikti kai kurie melioraciniai darbai. Nusausinta žymi dalis kolūkio teritorijoje esančių balų. Kodėl jų nepaversti našiomis, derlingomis pievomis? Tačiau III brigados brigadininkas Vytautas Steponavičius galvoja kitaip:

— Jeigu iš „Žalgirio“ kolūkio negausime pievų, vis tiek bus riesta...

Pavasaris prasidėjo, prasidėjo ir pavasario lauko darbai. Bugailiškiečiai turi dėti visas pastangas, kad būtų įvykdyti Partijos ir Vyriausybės keliama uždaviniai. O tam galimybės „Bugailiškių“ kolūkyje yra!

REIDŲ BRIGADA:

P. AUKŠTIKALNIS
Rajono vyr. zootechnikas
K. KAZIŪNAS
Korespondentų posto narys
VI. JASINSKAS
(„Štai jie — kolūkių rezervai“ koresp.).



Iš vienos dienos pašto

Geral ir tvarkingai atlieka savo darbą „ALIZAVOS“ kolūkio šoferis Vytautas Kalnūtis. Jo prižiūrima automašina visada techniškai tvarkinga, paruošta kellonei. Neblogiau dirba ir šoferis Algis Tamošiūnas.

S. KAUSYKIS

Jau vienuolika metų kalp „ŽADEIKIŲ“ kolūkyje kalviu dirba Llonginas Buzas. Ypatingai daug pasidarbovo jis ruošdamas techniką, žemės ūkio inventorių pavasario lauko darbams.

A. KRIAUZA

Nors neseniai „GEGUŽES PIRMOSIOS“ kolūkyje laškanėse pradėjo dirbti Monika Prokofjevaitė, tačiau iš pat pirmųjų dienų mergina stengiasi gerai, laiku aptarnauti kolūkiečius. Kolūkiečiai jai linki ir toliau nuosirdžiai dirbti, niekada nesekti buvusios laškanės Bronės Vilčinskaitės pėdomis. Juk ji iš darbo atleista vien už apsileidimą, tingėjimą.

R. RAMONAS

„MŪSŲ RYTOJAUS“ kolūkio IV ir V brigadų kolūkiečiai nusiskundžia, kad jiems, norint pasiekti autobusų sustojimo vietas, reikia keliauti po 4—5 km. Tai — tiesa. Rajono kelių eksploatacijos ruožo vadovai galėtų autobusų sustojimo vietas įsteigti arčiau viena nuo kitos. Pavyzdžiui, Bukėnų kaime būtina reikėtų autobusų sustojimo vietas.

B. PETRULIS

L. STROLIENĖ

TARYBINIO PIRMŲNŲ kolūkyje didelis dėmesys skiriamas valsmėdžių priežiūrai. Artelės sodininkas Bronius Maslenikas kiekvieną dieną praleidžia kolūkio sode — genėja, šakas, tvarko medžių vainikus, pašalina negyvas senas žveles, apie medelius išpureną žemę.

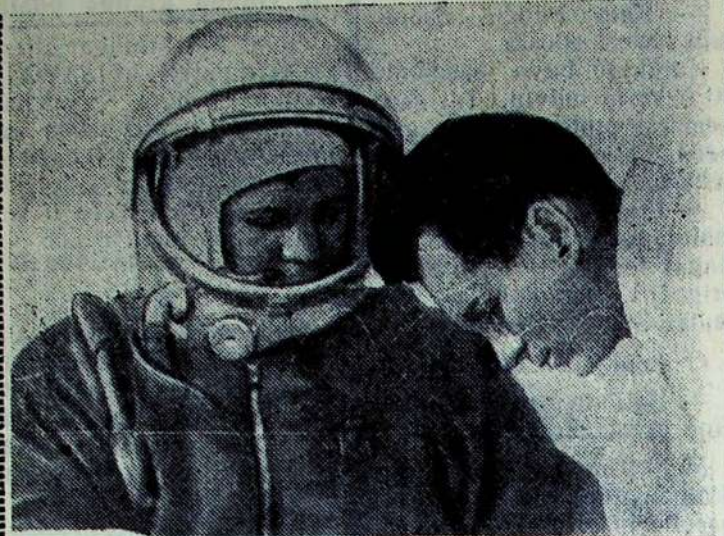
G. NOVİKAS

GAMTOS NEDRAUGAI

Tik pasigrožek: mūsų miškas kyla kaip ant mielių, — ne kartą taip pasako vienas kitam „Mūsų rytojaus“ kolūkio kolūkiečiai. Ir staiga nei iš šio, nei iš to kolūkinis miškas pradėjo retėti. Kolūkiečiai šią paslaptį suprato tik tada, kai pastebėjo, kad iš minėto miško su plauklais, kirviais dažnai sėlina Adolfas Misteikis, Pranas Motiejūnas. Taip, kolūkiečiai tai pastebėjo, bet nejaugi to nemato kolūkinio miško eigalys Kazys Sindikas? Nuolat džiauti savanaudžiams tikrai žemas dalykas.

H. PARNAUSKAS

mūsų šalyje



Nuotraukoje viršuje — pirmasis žmonijos istorijoje kosmonautas J. A. Gagarinas ruošiasi skridimui. Apačioje — N. S. Chruščiovas kalbasi su pirmuoju istorijoje kosmonautu J. A. Gagarinu 1961 m. balandžio 14 dieną Didžiojoje Kremiaus rūmose įvykusio priėmimo metu.

TASS'o nuotr.

Rajono MOKYKLOSE

ALIZAVOS vidurinėje mokykloje įvyko paskaita „Afrikos laisvės daina“. Paskaitą skaitė mokytojas Bagdžianas. Po to, XI klasės moksleiviai Algis Spirka papasakojo susirinkusiems apie Tarybų Sąjungos majoro Jurijaus Gagarino kosminį žygį ir jo reikšmę mokslui. Visi moksleiviai su džiaugsmu išklause pasakojimą apie didvyrį kosmonautą, o pasisakiusieji sveikino tarybinių mokslininkų pastėjimą, sveikino patį didvyrį.

V. ANTANAITIS
V. GVILDENIS

ŽAIDEKIŲ pradinės mokyklos moksleiviai labai mėgsta rankų darbų. Neseniai jie pasigaminavo daug vazonėlių kambarinėms gelėms, kurtas prižiūrės ir augins savose klasėse. Ypač aktyviai prisidėjo prie vazonėlių gamtinimo Vytautas Einoris ir elė kitų moksleivių.

V. ŽEMAITIS

Labai aktyvus meno saviveiklos dalyviai yra ŽAIDELIŲ septynmetės mokyklos moksleiviai. Jie dažnai ruošia programas ne tik savo mokyklai, bet ir apylinkės kolonijoms. Neseniai įvykęs jaunųjų scenos mylėtojų vakaras sutraukė didelį kolonijiečių būrį, kurie moksleivių parodymui labai patenkinti ir tikisi, kad oteltyje taip pat susilauks gerų programų numerių.

P. EGLAITĖ

SKODINIŲ septynmetės mokyklos moksleiviai su džiaugsmu sutiko Tarybines vyriausybės žinią apie didvyrišką žygį Tarybų Sąjungos pilietio Jurijaus Gagarino, kuris kosminiame laive-palydove „Vostok“

STALINO HELIU

4 psl. 1961 m. balandžio 22 d.

MANOLIS GLEZAS SVEIKINA JURIJŲ GAGARINĄ

Telegramoje tarybiniai ir jaudindamiesi sveikindami ir kosmoso didvyriui Jurijui Gagarinui, tą — tarybinį pilietį Jurijų atsiųstoje iš kalėjimo Eglėnos saloje, kovotojas už taiką ir demokratiją — Manolis Glezas rašo: rybinę liaudį — kosmoso nuolat kalėjimo kameros, kur galėtoja, tarybinius darbi- mus išsisūsiu metais laiko ninkus ir priešakinį tary- vietinės reakcijos ir smurto binį mokslą bei techniką, įėgos, mes prijungiamo sa- kurie išdidžiai įrašė į žmo- vo beribio susižavėjimo bal- nijos aukso knygą genia- sę prie Uraikijos liaudies liausią taiką žmogaus per- ir viso pasaulio tautų bal- galę.

Ne visuomet katinui

užgavėnės

Derybos buvo pačiame įkarštyje. Tarpkolakinės statybos organizacijos „Pergalė“ brigadininkas Povilas Makštelė, pasitelkęs visą savo gražbiystę, aiškino „Aukštaičių“ kol- akio šoferiui Vytautui Si- lickui: — Nebak bailyis ir nesi- spyriuok. Reikalinga atliksim taip „švariai“, kad nei šuo nesulos.

— O jeigu sučiups krau- nant, arba pažins važiuo- jant, tai ir prapulsime, — nenusileido Vytautas.

— Vyras esi, o kalbi tokius niekus, — atrėžė Po- vilas Makštelė. — Važiuo- sime naktį, kai jau visi „Norių“ kolakio sargai ous sumigę.

Sutarta — padaryta. Su- laukę vėlyvos nakties, Vy- tautas Silickas ir Povilas Makštelė susėdė į automa- šiną ir pasuko „Norių“ kolakio link.

— Ne į pirmą naktinį reisą važiuoju, o neramu ir tiek, — prabilo Vytautas.

— Viskas bus gerai, — nuramino jį Povilas Makš- telė. — Jeigu kas nutvers, sakysim, kad savo kolakiui vežam. O tau, Vytautai, už paslaugą aš neliksiu skolingas. Ir pinigais, ir degtine apmokėsiu.

Pagaliau kelionės tiks- las pasiektas. Masina su- stojo prie didžiulės lentų kravos, priklausančios „Norių“ kolakiui. Ap- linkul buvo tylu, sargo niekur nesimatė. Prikrauti mašiną lentų pavyko be jokių sunkumų. Draugai jau ruošėsi sėsti į auto- mašiną, kai netoliese pa- sirodė žmogaus siluetas. Vagišiai, tarsi pagal ko- mandą, prigludo prie žė- mės.

— Velnias jį čia atnešė, — sumurmėjo Makštelė, pažinęs „Norių“ kolakio statybos brigados brigadi- ninką P. Balčiūną. — Dabar nebėra ko laukti. Spau- džiam kuo greičiau, — su- šnabždėjo Vytautas Silic- kas.

Pabėgti iš nusikaltimo vietos pavyko. Nieko dau- gliau pakelyje nesutikę, parvyko jie į „Aukštai- čių“ kolakio ribose esantį Staurių kaimą — Povilo Makštelės tėviškę. Vog- tas lentas iškrauti ir pa- slėpti padėjo Makštelės

Jasų didingi nauji laimė- jimai įkvepia mus ir visą mūsų laudį sunkiai, bet puikiai kovai, kurią mes kovojame šlame istorinia- me žemės kompelyje už tai- ką, nacionalinę nepriklau- somybę, demokratiją ir pa- žangą.

Eglinos kalėjimas, 1961 m. balandžio 13 d. Mano- lis Glezas*.

(TASS-ELTA)

Vatikanas skelbia

Suraskite bangą, kur kasdien skamba salduo Vatikano radijo diktoriaus balsas. Kokia gi įven- tojo sosto tarny nuomonė apie žygdarbį tarybinio žmogaus, pirmą kartą istorijoje savo aki- mis pamačiusio, kad žemė yra apskrita?

„Žmogaus išvystyta technika slepia savyje baisų pavojų, — skelbia Vatikano radijas, — žmogus gali pagalyti, kad bū- tent jis — kūrėjas, kad viskas žemėje jo sukurtas — jo proto ir rankų vaisiai. Bet žmogus — ne kūrėjas: jis atranda tik tai, kas jam pasiekiama ir ką jam pa- rodo viešpatas dievas. Techninis progresas turi priversti žmo- nes pulti ant kelių ir su dar didesniu tikėjimu melstis d. e- vui“.

Štai kaip! Reikia, dievo ron- ka nukreipė į legendarinę ke- lionę po kosmosą rusų komu- nistą Jurijų Gagariną? Pagal- vokit — dievas padeda maistau- jantiems komunistams, atsto- vams šalies, prieš kurių Romos popiežiai jau ir pirmiaisiais me- tais po Didžiosios Spalio socia- listinės revoliucijos euntė abet- rakčias „danguose perkūnijas“ ir rengė konkrečius „kryžiaus žygius“.

Chuanas Kobo
(iš „Izvestijų“)

Redaktorius S. ZAUKA

RAJONO GYVENTOJŲ ŽINIAI
1961 metų balandžio mėnesio paskutiniame dešimadienyje Ku- piškio poliklinikoje, apylinkių ligoninėse, felčerų — akušerių punktuose, mokyklose organi- zuojami skiepėjimai nuo vaikų paralyžiaus. Skiepėjami bus visi asmenys nuo 2 mėn. iki 20 me- tų amžiaus.

Visus minėto amžiaus gyven- tojus kviečiame aktyviai sklepy- tis nuo vaikų paralyžiaus. Vak- cina paruošta saldanių pavidale.

RAJONO LIGONINĖ

Šių metų balandžio 24 ir 25 d. d. Kupiškio veterinarinėje ligoninėje bus tikrinamas visų miesto gyventojų karvių bei ožkų sveikatingumas. Nepatikrinti gy- vūnai nebus leidžiami į ganyklą, o pieno produktus draudžiama realizuoti turguje ir pieninėje. Miesto DŽDT vykdomasis komitetas

Stiekiant geriau išlaikinti pirkėjų paklausą įvairioms parosario sezoną prekėms, šimonių vartotojų koopera- tyvo valdyba š. m. balandžio 23 d. vietos kultūros namuose organizuoja audinių parodą-pardavimą.

Parodoje-pardavime bus platus au- dinų asortimentas. Visi pirkėjai kvie- čiami aplankyti parodą-pardavimą.

Kupiškio rajkoopsąjungos instruktorius-revizorius A. Jasinskienė

Salamiesčio septynmetės mo- kyklos VI klasės moksleiviai, mokytojų kolektyvas reiškia gi- lų užuojautą moksleivui Ka- žiūnaitiui Alvinui, jos mylimam tėveliui mirus.

AUTOTRANSPORTO VAIRUOTOJŲ PATOGUMAI

Prie LDAALR rajoninio komiteto sudaryta autotransporto vairuotojų teisių perlaikymo pagal naujas elimo taisykles komisija. Dauguma auto- transporto vairuotojų įsivaivino nau- ją programą ir gavo teisę vairuoti autotransportą pagal naujas judė- jimo taisykles.

1961 m. gegužės 1 d. baigiasi teisių perlaikymo terminas. Sąryšyje su tuo, minėtoji komisija nustato sekantįs papildomas teisių perlai- kymo dienas: balandžio 24, 26 ir 28 d. d. Perlaikantieji vairuotojų tel- ses pagal naujas elimo taisykles, nurodytomis dienomis registruojasi LDAALR rajono komitete nuo 9 val.

Primename, kad vairuotojai, ne- perlaikę teisių pagal naujas elimo taisykles iki gegužės 1 d., nustoja teisės vairuoti autotransportą, o tu- rimos teisės nebegalioja.

Be to, nuo balandžio 26 d. prie LDAALR rajoninio komiteto pradeda veikti motociklistų kursai, o nuo ge- gužės 1 d. bus ruošiami šoferiai- profesionalai.

V. BASIONAS
LDAALR rajoninio komiteto pirmininkas